

9. Europaudvalgs møde 30/11-11

FO Punkt 3. Rådsmøde nr. 3134 (transport, telekommunikation og energi – søtransport- og telekommunikationsdelen) den 12.-13. december 2011

FO 1. STCW-konventionen

- *Generel indstilling*
- *Fremskridtsrapport*

KOM (2011) 0555

Rådsmøde 3134 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Erhvervsministeren: Den første sag, som jeg vil forelægge til forhandlingsoplæg, er STCW-konventionen.

Sagen er på dagsordenen for rådsmødet med henblik på generel indstilling.

Forslaget gennemfører de ændringer til konventionen, der blev vedtaget i FN's Søfartsorganisation, IMO, i 2010, og som Danmark stemte for.

STCW-konventionen vedrører kvalifikationskrav til søfarende. Danmark har under forhandlingerne i rådsarbejdsgruppen arbejdet for at sikre sammenhæng med den eksisterende EU-ret, særligt på arbejds- og hviletidsområdet. Det har de øvrige medlemslande støttet.

De nye hviletidsbestemmelser i STCW-konventionen er skærpet, og disse skærper indføres nu også i EU-retten.

Kommissionen har præsenteret et konventionsnært direktiv, og der er bred opbakning hertil i Rådet. Også i forhold til hviletidsbestemmelserne.

Direktivet lægger derudover blandt andet op til, at Kommissionen får ansvaret for at håndtere data vedrørende europæiske søfarende til brug for statistikker og analyser.

FO Regeringen vil støtte forslaget på rådsmødet, og jeg forventer bred opbakning fra alle medlemslande.

Pia Adelsteen forstod det sådan, at Danmark havde tiltrådt konventionen, og at EU nu ville forsøge at implementere konventionen i et direktiv. Hvis man ikke får altting med, hvad har så første ret, EU-forordningen eller konventionen?

Merete Riisager spurgte, hvordan erhvervsministeren forholder sig til passussen om EU og hviletidsbestemmelserne.

Nikolaj Villumsen var meget imod det foreliggende forslag og opfordrede regeringen til at overveje sin holdning. Enhedslisten var bekymret, ligesom 3F og sømændene er det.

Han spurgte, hvorfor regeringen ikke ønsker at opretholde konventionens bestemmelser om stærke vagthold på skibe.

Han bad erhvervsministeren opklare, hvad direktivet indebærer i forhold til de nuværende 10 ugers uddannelse for faglærte skibsassistenter, som han frygtede ville forsvinde.

Nikolaj Villumsen pegede på, at der er en fare for, at udenlandske maskinofficerer kan blive certificeret alene på grund af deres sejltid og ikke på grund af deres kompetence, hvor der ellers i dag er kompetencekrav, og pointerede, at det er vigtigt, at vi som førende skibsfartsnation ikke overlader arbejdet til underbetalte filippinske eller indiske arbejdere, men at vi sikrer ordentlige forhold også i skibsfarten.

Erhvervsministeren svarede Pia Adelsteen, at direktivet er en meget tekstnær implementering af konventionen.

I svaret til Nikolaj Villumsen pointerede erhvervsministeren, at Danmark er en førende søfartsnation, og det skulle vi gerne vedblive med at være. Danmark konkurrerer på det globale marked, og den konvention, som Danmark har tiltrådt, er med til at forbedre arbejds- og hviletidsbestemmelserne generelt i søfarten. Det er rigtigt, at der er nogle kritiske høringssvar fra 3F og søfarten, og dem tager regeringen med ind i arbejdet.

Nikolaj Villumsen spurgte, om det ikke er korrekt, at Danmark har undladt at ratificere den del af konventionen, der handler om vagthold. Problemet er, at vi har en situation i søfarten, hvor hviletiderne – udover at de er enormt dårlige – kan blive delt op, så man ikke har 8 timers samlet hviletid, men 4 timer ad gangen. Derfor ville han opfordre regeringen til at lytte til sømændene i den sag.

Erhvervsministeren svarede, at vi har tiltrådt konventionen fuldt ud. Med de reviderede hviletidsbestemmelser i konventionen hæves den egentlige hviletid. Derudover er der sat begrænsninger ind i forhold til minimum for den daglige hviletid, således at man sikrer, at søfolkene samlet får 10 timers hvile. Der sker altså en forbedring af hviletidsbestemmelserne, men man kan selvfølgelig altid diskutere, om det er godt nok.

Merete Riisager mente, hviletidsreglerne var svære at administrere. Hvis der skal være danske søfolk derude på de danske skibe, må reglerne ikke blive for stive og for vanskelige at administrere.

Erhvervsministeren erklærede sig fuldstændig enig i det sidste, Merete Riisager sagde. Styrken ved Danmark som søfartsnation er, at vi agerer på et globalt marked. Såvel søfarten som de relaterede industrier har meget stor gavn af, at vi er en global søfartsnation. Den position agter vi at fastholde.

Den fungerende formand, Jens Joel, konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Enhedslisten havde udtrykt sig imod det.

2. EMSA-forordningen

– Politisk enighed

KOM (2010) 0611

Rådsmøde 3134 – bilag 1 (samlenotat side 8)

KOM (2010) 0611 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 5/11-10)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (10) – bilag 505 (side 1362, senest behandlet i EUU 27/5-11)

EUU alm. del (10) – Bilag 368 (side 1076, behandlet i EUU 25/3-11)

EUU alm. del (10) – Bilag 339 (side 870 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 25/2-11)

Erhvervsministeren: Den næste sag, jeg vil nævne, er forslaget om ændring af forordningen om det europæiske agentur for søfartssikkerhed, EMSA. Jeg nævner sagen til orientering.

Folketingets Europaudvalg gav forhandlingsoplæg på sagen den 25. februar 2011. Sagen er på rådsmødet til politisk enighed.

Siden EMSA's oprettelse i 2002 er der sket en udvikling i agenturets opgaver, og forslaget justerer den juridiske ramme for agenturet, så den kommer til at passe til agenturets nuværende opgaver.

Forslaget indebærer bl.a., at EMSA's budget skal forhøjes med 3,9 mio. euro i en periode på tre år fra 2012 til 2015. Regeringen arbejder for, at forslaget skaber europæisk merværdi og medfører en hensigtsmæssig anvendelse af disse ressourcer. Det er der bred opbakning til i Rådet.

Forslaget lægger derudover bl.a. op til flere effektiviseringer, hvilket regeringen støtter.

Kort fortalt går forhandlingerne i den rigtige retning set med danske øjne, og Danmark vil kunne tilslutte sig den politiske enighed på rådsmødet.

Europa-Parlamentet har stillet en række ændringsforslag til forslaget, som Rådet formentlig ikke vil kunne støtte. Der udestår derfor stadig væsentlige forhandlinger med Europa-Parlamentet om sagen.

3. Forordning om dobbeltskrogede tankskibe

– *Generel indstilling*

KOM (2011) 0566

Rådsmøde 3134 – bilag 1 (sammenotat side 14)

Erhvervsministeren nævnte ikke denne sag.

4. Radiofrekvenspolitikprogram

– *Præsentation ved formandskabet*

KOM (2010) 0471

Rådsmøde 3134 – bilag 1 (samlenotat side 17)

KOM (2010) 0471 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 19/10-10)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (10) – Bilag 504 (side 1321, senest behandlet i EUU 19/5-11)

EUU alm. del (10) – Bilag 156 (side 317 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 19/11-10)

Erhvervsministeren: Jeg nævner sagen til orientering. Sagen er på rådsmødet med henblik på en præsentation fra formandskabet.

Programmet opstiller politiske retningslinjer og strategiske målsætninger for anvendelsen af radiofrekvenser i EU i perioden indtil 2015.

Folketingets Europaudvalg gav forhandlingsoplæg på sagen den 19. november 2010.

Vi har i forhandlingerne arbejdet for, at retningslinjer for anvendelsesvilkår, herunder dækningskrav, forbliver et nationalt anliggende. Dette fremgår nu af forslaget.

5. Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA)

– *Generel indstilling*

KOM (2010) 0521

Rådsmøde 3134 – bilag 1 (sammenotat side 28)

KOM (2010) 0521 – bilag 1 (Grund- og nærhedsnotat af 29/10-10)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (10) – Bilag 504 (side 1323, senest behandlet i EUU 19/5-11)

EUU alm. del (10) – Bilag 156 (side 320 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 19/11-10)

Erhvervsministeren: Sagen forelægges til orientering. Sagen er på rådsmøde til generel indstilling.

Kommissionen ønsker at opdatere agenturets mandat, så der tages højde for den hastige udvikling på området for net- og it-sikkerhed.

Folketingets Europaudvalg gav forhandlingsoplæg på sagen den 19. november 2010.

Der er endnu ikke opnået enighed om varigheden af ENISA's mandat i Rådet. En gruppe lande har under forhandlingerne givet udtryk for, at mandatet for ENISA bør være tidsbegrænset.

I Kommissionens forslag er mandatet fastsat til 5 år. Nogle lande ønsker et 7-årigt mandat, mens en stor gruppe lande ønsker et permanent mandat.

Vi har arbejdet for et tidsbegrænset mandat, men vil også kunne støtte andre modeller for mandatets sammensætning. Europa-Parlamentet har endnu ikke behandlet forslaget.

Det er derfor usikkert, hvornår der kan opnås enighed om sagen i Rådet og imellem Rådet og Europa-Parlamentet.

FO 6. Roaming-III-forordningen

– *Præsentation af fremskridtsrapport*

KOM (2011) 0402

Rådsmøde 3134 – bilag 1 (samlenotat side 35)

Erhvervs- og vækstministeren: Den næste sag, jeg vil forelægge til forhandlingsoplæg, er Roaming III-forordningen. Sagen er på rådsmødet med henblik på fremskridtsrapport.

Når man via en anden teleudbyders net bruger sin mobiltelefon eller bærbare computer i udlandet, er der eksempelvis tale om roaming.

Roaming har været reguleret på EU-niveau siden 2007. Den gældende forordning udløber den 30. juni 2012. Kommissionen har derfor fremsat et nyt forslag. Formålet med forslaget er især at sikre lavere priser for brug af mobiltelefoni og mobilt internet i andre EU-lande.

I dag er der prislofter for mobiludbydere takster for taletjenester imellem hinanden, altså på engrosniveau. Og på takster, som gælder direkte for forbrugerne, altså på detailniveau.

Der eksisterer også regler, der øger prisgennemsigtigheden for forbrugere. Derfor modtager vi f.eks. alle sammen sms med prisinformation, når vi tager på ferie i et andet EU-land.

I 2009 reviderede man reglerne om de samlede prislofter for tale og indførte prislofter for sms samt engrosprislofter for mobilt internet.

Der blev i 2009 ikke indført prislofter på mobilt internet for forbrugerne. I stedet for modtager vi alle sammen en sms, når vi har brugt 450 kr. på mobilt internet i udlandet. Vi skal så aktivt hæve det via sms, hvis vi ønsker at bruge flere penge. Det er for at undgå, at vi uvidende kommer hjem med en mobilregning på flere tusind kroner, når vi har været på ferie.

Med dette forslag sker der for det første en yderligere sænkning af priserne, ligesom der indføres lofter på detailniveau for mobilt internet. Det vil sige de priser, forbrugeren betaler for at gå på nettet på ferien i udlandet.

For det andet ønsker Kommissionen at løse de grundlæggende konkurrencemæssige problemer på området. Kommissionens forslag indeholder derfor også to strukturelle forslag.

Med forslaget får små mobilselskaber uden egne net bedre adgang til at købe roaming af de større selskaber. Dermed får de små selskaber bedre muligheder for at konkurrere med de store selskaber.

Forbrugerne får også bedre vilkår, da deres valgmuligheder med hensyn til teleudbydere øges. Eksempelvis vil en dansk forbruger kunne vælge TDC til mobil-tjenester i Danmark og Telenor til mobiltjenester i andre EU-lande.

Selskaberne vil med forslaget få tid til at tilpasse sig de nye regler, og forbrugere, der ønsker at anvende to forskellige selskaber, vil muligvis skulle udskifte deres SIM-kort.

Derudover foreslår Kommissionen, at detailpriserne bortfalder den 30. juni 2016, fordi det forventes, at de strukturelle ændringer vil skabe en reel konkurrence på markedet, og at prislofterne derefter er overflødige.

Dette sker dog kun, hvis de strukturelle tiltag fungerer efter hensigten. Dette evaluerer Kommissionen i 2015, inden forbrugerprislofterne eventuelt fjernes.

Regeringen støtter, at der arbejdes for lavere priser for forbrugere og virksomheder samt regulering af detailpriserne på dataroaming.

Samtidig støtter regeringen, at der på længere sigt skal findes en markedsbaseret løsning.

Regeringen arbejder for, at den løsning, som bliver valgt, er uden væsentlige administrative byrder og omkostninger for mobiloperatørerne.

Den anvendte løsning skal også være let at anvende for forbrugere og virksomheder.

FO På den baggrund kan regeringen støtte forslaget om roaming.

Pia Adelsteen spurgte, hvor mange lande der havde implementeret Roaming-II-forordningen.

Hun mente, det kunne give god mening at indføre et prisloft på engrosniveau og at give de små virksomheder mulighed for at byde ind, men det er jo typisk de store virksomheder, der har investeret i ledningsnettet, og man må formode, at de skal have deres investeringer hjem, hvilket hun gik ud fra at man tog hensyn til, når man fastsatte engrospriserne. Hvis man ikke gør det, er der ingen virksomheder, der gider putte kroner i det. Hun havde for så vidt ikke noget imod, at hendes telefonregning blev billigere, men når man taler om et detailprisloft, så sætter man vel egentlig markedskræfterne lidt ud af spil. Pia Adelsteen gik ind for fri konkurrence, fordi det plejede at give de bedste priser for forbrugerne. Det undrede hende lidt, at man her taler om et detailprisloft, og hun advarede mod at låse sig fast på nogle EU-priser, som formentlig vil blive for høje.

Merete Riisager spurgte, hvad det betyder, når regeringen siger, den ønsker en markedsbaseret løsning udviklet på længere sigt.

Nikolaj Villumsen støttede regeringens forhandlingsoplæg og fandt det tilfredsstillende, at vores politik begynder at komme igennem her.

Erhvervsministeren svarede Pia Adelsteen, at Roaming-II-aftalen er implementeret af alle lande.

Det er den generelle opfattelse, at prisniveauet ligger noget udover omkostningerne. I dag er der et engrosprisloft, også vedrørende data, men selv om priserne på engrosniveau bliver sat ned, er det ikke sikkert, at prisfaldet slår igennem over for forbrugerne. Derfor vil man også regulere detailpriserne for at sikre forbrugerne. Man vil forsøge at få flere udbydere ind på markedet, så der ikke kun er store selskaber, og således at konkurrencen kan udvikle sig.

Erhvervsministeren sagde til Merete Riisager, at i dag fungerer markedsmekanismen ikke. Det var derfor, EU var nødt til at tvinge priserne ned. Hele øvelsen

går i virkeligheden ud på at få skabt et grundlag for en reel konkurrence. Det er her, de små udbydere kommer ind. Når Roaming-III-forordningen udløber i 2016, skulle man gerne have skabt et grundlag for, at markedet kan tage over og sørge for, at man får de rigtige priser.

Pia Adelsteen spurgte, hvad årsagen er til, at markedskræfterne ikke fungerer. Hvis man har et loft over engrospriserne, burde markedskræfterne fungere. Hun havde ikke nogen problemer med forhandlingsoplægget, men håbede selvfølgelig, at det kommer til at fungere.

Nikolaj Villumsen mente ikke, de store mobilselskaber har de store udgifter i forbindelse med roaming, og man måtte godt hilse fra ham og sige til dem, at mobiltelefoni gerne måtte være billigere.

Merete Riisager syntes, det var et mærkværdigt argument, at man skulle arbejde hen imod en markedsgrørelse ved at regulere priserne. Liberal Alliance vil generelt arbejde hen imod en liberalisering og kan ikke støtte forhandlingsoplægget.

Erhvervsministeren var enig med Merete Riisager i, at det lyder mærkværdigt, men desværre fungerer markedskræfterne ikke. Han mente godt, man kunne finde små teleselskaber i Danmark, som ikke synes, at konkurrencen er helt som den bør være. Der er et stort, markedsdominerende selskab. Derfor kan der være behov for, at man hjælper markedet på vej. Det er hensigten med Roaming-III-forordningen. Man har fået prisen ned, når kunderne taler i telefon og sender SMS'er. Nu skulle man gerne have data med.

Merete Riisager anerkendte hensigten, men tvivlede på medicinen.

Den fungerende formand, Jens Joel, konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Liberal Alliance havde udtrykt sig imod det.

7. Rådskonklusioner om "Det åbne internet og netneutraliteten i Europa"

– *Vedtagelse af rådskonklusioner*

KOM (2011) 0222

Rådsmøde 3134 – bilag 1 (samlenotat side 43)

Erhvervsministeren nævnte ikke dette punkt.

8. Årsrapport om Europas Digitale Dagsorden

– *Information fra Kommissionen*

Erhvervsministeren nævnte ikke dette punkt.

Rådsmøde 3134 – bilag 1 (samlenotat side 47)

FO Punkt 4. Rådsmøde nr. 3132 (almindelige anliggender) den 5. december 2011

Dagsordenspunkt 1 hører under Finansministeriets ressort.

Dagsordenspunkterne 2-5 hører under Udenrigsministeriets ressort.

Dagsordenspunkt 6 hører under Økonomi- og Indenrigsministeriets ressort.

Alle punkterne blev forelagt af europaministeren.

Europaministeren: Jeg vil alene gennemgå de punkter på dagsordenen, som er af særlig interesse. De øvrige punkter på dagsordenen kan vi selvfølgelig drøfte, hvis I ønsker det.

Som I ved, vil jeg fredag morgen komme tilbage og forelægge forberedelsen af Det Europæiske Råd den 9. december 2011.

Jeg forelægger i dag 4 sager til forhandlingsoplæg.

De øvrige dagsordenspunkter forelægges til orientering.

1. EU's flerårige finansielle ramme for perioden 2014 til 2020

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2011) 0500, KOM (2011) 0403, KOM (2011) 0398, KOM (2011) 0510, KOM (2011) 0511, KOM (2011) 0512

Rådsmøde 3132 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2011) 0500 – bilag 1 (den franske regerings erklæring)

KOM (2011) 0500 – bilag 2 (henvendelse fra Europa-Kommissionens repr. i Kbh.)

KOM (2011) 0500 – bilag 3 (grund- og nærhedsnotat: af 27/7-11)

KOM (2011) 0500 – bilag 4 (henvendelse fra Concord Danmark af 9/11-11)

(udgiftssiden)

KOM (2011) 0510 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 27/7-11)

(indtægtssiden)

EU-note (10) – E 53 (note om EU's flerårige finansielle ramme af 10/8-11)

Udvalgsmødereferat:

Senest behandlet i EUU 11/11-11, referat endnu ikke omdelt)

EUU alm. del (11) – bilag 28 (side 1608, behandlet i EUU 9/9-11)

Europaministeren: Der ventes på rådsmødet en drøftelse af den flerårige finansielle ramme for EU's budget. Det vil være den fjerde drøftelse blandt udenrigs- og europaministrene. Den ventes at fokusere på det afgående polske EU-formandskabs fremskridtsrapport om forhandlingerne om EU's flerårige finansielle ramme. Rapporten ventes fremsendt til Det Europæiske Råd den 9. december som afrunding på det polske formandskab.

Det polske formandskab har fremsendt udkast til fremskridtsrapport for forhandlingerne. Rapporten har endnu ikke været drøftet i de faste repræsentanters komité – Coreper – og det er derfor endnu uvist, hvordan medlemslandene vil forholde sig til rapporten.

Det fremgår ikke, hvilken status formandskabet påtænker at rapporten skal have. Det er således uklart, om der alene er tale om en formandskabsrapport, som Rådet kan notere sig og tage til efterretning, eller om der er tale om en rapport, som Rådet forventes at udtrykke enighed om.

Fra dansk side finder vi generelt, at rapporten afspejler drøftelserne i Rådet hidtil. Men det er også klart, at den alene afspejler de hidtidige drøftelser og derfor ikke giver noget klart billede af de nødvendige skarpe udgiftspolitiske prioriteringer, som en række toneangivende lande lægger meget betydelig vægt på må foretages, hvis det samlede budget skal holdes inden for restriktive rammer.

Fra dansk side vil vi kunne støtte, at rapporten gives formel status, såfremt der kan opnås enighed herom. Vi vil også kunne støtte, at rapporten får status af formandskabsrapport, hvis dette er den foretrukne løsning i Rådet.

Pia Adelsteen undrede sig over, at regeringen ikke slå langt hårdere ned på udgiftsniveauet, hvor der er en meget voldsom stigning, ligesom man foreslår øgede egne indtægter. Hun var klar over, at regeringen siger, at skatteopkrævning skal være en national kompetence, men kunne godt være bekymret for, at det er noget, man vil gå med til undervejs. Hun ville gerne have en bekræftelse af, at det gør man ikke.

Hun ville gerne høre, hvordan regeringen stiller sig til, at mens landene nu kan beholde 25 pct. af momsen, sættes denne procent nu ned til 10.

Jakob Ellemann-Jensen pegede på, at budgetrammerne skal være så restriktive som overhovedet muligt, og at Danmark må sidestilles med de lande, som får rabat. Enten ved at rabatterne afskaffes, eller ved at vi får en rabat.

Nikolaj Villumsen syntes, det var absurd, at EU går ind for, at der skal skæres ned i de offentlige budgetter i medlemslandene, mens EU's budget gerne må vokse. EU kunne passende omprioritere, så vi kommer væk fra landbrugsstøtte og i stedet støtter det grønne område og en ambitiøs klimapolitik.

Enhedslisten er glad for en finansiel skat, men det skal naturligvis ikke være en skat til EU. Det ville være rigtigt godt, om regeringen ville arbejde for en koordinering mellem landene om at få indført en sådan tobinskat.

Finn Sørensen spurgte, om europaministeren havde nogen bemærkninger til den prioritering, der lægges frem i forbindelse med de flerårige finansielle rammer. Desuden ville han gerne vide, hvor langt man er i beslutningsprocessen, når det drejer sig om disse prioriteringer.

Sofie Carsten Nielsen bad europaministeren bekræfte, at også det danske formandskab vil fastholde ambitionen om at holde niveauet for EU's udviklingsbidrag, så man ikke skærer ned, som vi har gjort herhjemme.

Europaministeren sagde, at der endnu ikke var kommet et konkret forslag fra Kommissionen i den retning, som Pia Adelsteen var inde på, og derfor ville han foreslå, at man afventede de konkrete forslag, før man tog en drøftelse med finansministeren.

Vi har fra dansk side den holdning, at vi gerne ser en lavere budgettramme. Vi er med i den gruppe af lande, som synes, at budgettet er for højt, når de europæiske regeringer på hjemmeplan er nødt til at træffe vanskelige beslutninger. Vi vil gerne af med hele rabatkonceptet, men hvis det ikke kan lade sig gøre, vil vi i hvert fald ikke være stillet dårligere end andre lande. Det er baggrunden for, at vi har meldt ud, at vi mener, Danmark skal betale 1 milliard kroner mindre, hvis der skal være tale om ligestilling.

Europaministeren svarede Nikolaj Villumsen med hensyn til de danske prioriteter, at vi synes, der bruges for mange penge på administration og landbrugsstøtte og på nogle af strukturfondene. Vi vil hellere have, at der bliver brugt penge på uddannelse, forskning og grønne tiltag, sådan at EU kan være med til at sætte aktiviteter i gang og skabe jobs og på den måde skabe vækst.

Europaministeren sagde til Finn Sørensen, at der er kommet et oplæg fra Kommissionen, der på nogle områder går i den rigtige retning, men som sagt vil vi gerne have, at budgettet bliver mindre, og at man prioriterer grøn vækst, uddannelse og forskning.

Han mente, vi fortsat skal gøre en aktiv indsats for udviklingsbistanden, men ville på nuværende tidspunkt nødt til at sætte tal på, idet der bliver tale om et meget langt forhandlingsforløb, når Danmark får ansvaret og skal sidde for bordenden. Forhandlingerne bliver ikke afsluttet under det danske formandskab, men vi vil forsøge at få dem så langt som muligt.

Finn Sørensen nævnte, at en af prioriteringerne drejer sig om en styrkelse af samhørighedsområdet, hvor man vil have en ny struktur for økonomisk styring i forbindelse med strukturfondsmidternes anvendelse. Han spurgte, om regeringen støtter den prioritering.

Merete Riisager sagde i anledning af europaministerens tale om uddannelse og vækst, at EU sætter forskning på dagsordenen, mens vi herhjemme skærer ned på forskningsbudgetterne.

Europaministeren gentog i svaret til Finn Sørensen, at vi synes, budgettet er for højt, og at vi ønsker, at pengene bruges på en anden måde, så man prioriterer uddannelse og forskning, klima og det grønne område. Vi synes, der skal bruges færre penge på strukturfondene, og de skal bruges bedre, og vi ønsker en ændring af de kriterier, hvorefter pengene udbetales. Vi ønsker en bedre styring af de projekter, der går i gang, så pengene bliver brugt godt og fornuftigt.

Han svarede Merete Riisager, at den danske regering mener, det er meget vigtigt, at vi får vækst – både i Danmark og i EU – og at vi får et bedre indre marked. De sidste troede han ville glæde Merete Riisager.

UDG 2. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 9. december 2011

Politisk drøftelse

– *Forelægges for Europaudvalget fredag den 2. december 2011 kl. 07.30*

Rådsmøde 3132 – bilag 1 (sammenfatning side 13)

Det Europæiske Råd 9/12-11 – bilag 2 (forslag til kommenteret dagsorden)

Udvalgsmødereferat:

Senest behandlet i EEU 11/11-11, referat endnu ikke omdelt)

Sagen vil blive forelagt i Europaudvalget fredag den 2. december.

- FO 3. Udvidelsen inkl. stabiliserings- og associeringsprocessen (Kommissionens udvidelsespakke 2011)**
KOM (2011) 0666
- FO a) Serbien**
KOM (2011) 0668
Rådsmøde 3132 – bilag 1 (samlenotat side 15)
- FO b) Montenegro**
SEK (2011) 1204
Rådsmøde 3132 – bilag 1 (samlenotat side 15)
- FO c) FYROM/Makedonien**
– *Politisk drøftelse*
SEK (2011) 1203
Rådsmøde 3132 – bilag 1 (samlenotat side 15)
EUU alm. del (11) – bilag 121 (henvendelse fra det makedonske europaudvalg)

Europaministeren: Rådet ventes at drøfte status og vedtage rådskonklusioner om EU's udvidelse på basis af Kommissionens årlige udvidelsespakke, som blev fremlagt den 12. oktober 2011. Dansk stillingtagen til Kommissionens anbefalinger vedrørende Serbien, Montenegro og Makedonien/FYROM forelægger jeg til forhandlingsoplæg. Den resterende del om udvidelsen forelægger jeg til orientering.

Kommissionens udvidelsespakke gennemgår som de andre år status for hvert af landene og fremkommer med anbefalinger.

Grundlaget for udvidelsesforhandlingerne er fortsat en opstrammet forhandlingsramme, hvor resultatet af forhandlingerne ikke er givet på forhånd. Forhandlingsrammen giver mulighed for at opstille benchmarks for åbning og lukning af de enkelte kapitler, og den fremhæver EU's absorptionskapacitet, det vil sige EU's evne til at optage nye medlemslande. Som noget nyt har Kommissionen også overvejelser om, at man tager tidligere fat på de vanskelige forhandlingskapitler om retssystemet, der traditionelt volder flest vanskeligheder i forhandlingerne.

Fra dansk side står vores generelle holdning til EU's udvidelsesproces fast. Vi støtter op om forhandlingsrammen og lægger vægt på de grundlæggende principper om konditionalitet og egne meritter. I den forbindelse støtter vi også en tidligere opmærksomhed på de retlige kapitler. Vi støtter også, at EU står ved sine allerede indgåede forpligtelser over for kandidatlande og lande med europæisk perspektiv. Den tilgang bekræftes i fremskridtsrapporterne.

Herefter vil jeg sige lidt om de forskellige lande:

Pakken indeholder både positive og negative elementer i forhold til Tyrkiet. På positivsiden er bl.a. nævnt gennemførelsen af et frit og retfærdigt parlamentsvalg i juni 2011. På negativsiden kritiseres Tyrkiet for en fortsat problematisk situation

inden for grundlæggende rettigheder som ytrings- og pressefrihed. Kommissionen konstaterer også en uændret situation omkring tillægsprotokollen til associeringsaftalen – den såkaldte Ankara-protokol – og Cypernkonflikten, hvor status quo fortsat blokerer for en lang række forhandlingskapitler.

For så vidt angår Island er der tale om første fremskridtsrapport, der dækker et helt års forhandlinger. Efter 6 kapitelåbninger og 4 kapitellukninger er forhandlingerne kommet godt i gang. En stringent gennemgang inden for hvert kapitel bekræfter også billedet af et kandidatland, som på grund af sit medlemskab af EØS og deltagelse i Schengen forhandler på et helt andet grundlag end de øvrige nuværende og potentielle kandidatlande. Man undgår dog ikke, at forhandlingerne vil rumme en række vanskelige og for Island ganske symbolske spørgsmål. Det vil særligt være tilfældet for fiskeri.

Der blev afsluttet forhandlinger med Kroatien i juni 2011, og under polsk formandskab har fokus været på det tekniske arbejde med at omsætte forhandlingsresultatet til traktattekst. Dette arbejde er bragt til ende, og vi er nu i gang med de sidste formalia, inden tiltrædelsestraktaten med Kroatien kan underskrives. Dette indebærer bl.a. Rådets formelle accept af Kroatiens medlemskabsansøgning, som vil finde sted på rådsmødet. Kommissionen har afgivet sin positive udtalelse i forbindelse med udvidelsespakken. Europa-Parlamentet ventes at afgive sin formelle godkendelse af ansøgningen i morgen, den 1. december. Selve tiltrædelsestraktaten ventes underskrevet i forbindelse med mødet i Det Europæiske Råd den 9. december. Herefter venter så fasen med ratifikation i Kroatien og i de 27 medlemslande, herunder Danmark.

Også i flere af landene på det vestlige Balkan er der sket fremskridt. Det gælder ikke mindst for Serbien og Montenegro. Udviklingen i den tidligere jugoslaviske republik Makedonien er også tilfredsstillende.

Rådet skal konkret tage stilling til tre anbefalinger fra Kommissionen:

Som det første: Tildeling af kandidatstatus til Serbien, såfremt Beograd udviser tilstrækkelig vilje til at genoptage dialogen med Pristina og bidrager til, at den afleder konkrete resultater. Derudover anbefaler Kommissionen, at Serbien stilles indledning af optagelsesforhandlinger i udsigt, når landet har taget skridt mod en normalisering af forholdet med Kosovo.

Som det andet: Indledning af optagelsesforhandlinger med Montenegro.

Som det tredje: Indledning af optagelsesforhandlinger med den tidligere jugoslaviske republik Makedonien, såfremt der findes en løsning på navnestriden med Grækenland.

Jeg vil gerne uddybe lidt om hvert af de tre lande.

Serbien får en meget positiv bedømmelse i Kommissionens vurdering af landets medlemskabsansøgning, og Kommissionen anbefaler i sin rapport, at Serbien tildeles kandidatstatus. Anbefalingen belønner ikke mindst de skridt, landet har taget i opgøret med en mørk fortid. Serbien har efter pågribelsen og udleveringen af de sidste to tilbageværende krigsforbrydereftersøgte – Ratko Mladic og Goran Hadzic – vist, at landet lever op til EU's krav om fuldt samarbejde med krigsfor-

brydertribunalet i Haag. Derudover er Kommissionens anbefaling også en kvittering for de mange politiske, økonomiske og administrative reformer, Serbien har gennemført siden sidste års vurdering.

Serbien har bevæget sig langt og spiller en nøglerolle i regionen. Også derfor synes jeg, vi fra dansk side skal være parat til at støtte op om Kommissionens anbefaling. Kommissionens anbefaling er dog betinget af, at Beograd viser den fornødne vilje til at genoptage dialogen med Pristina og til at bidrage til, at den afføder konkrete resultater. Dialogen er netop nu genoptaget, og der afholdes i disse uger en række møder mellem parterne i Bruxelles. Det er en positiv udvikling, men det er endnu for tidligt at vurdere udfaldet af disse møder.

Det problematiske forhold til Kosovo er faktisk den eneste reelle hæmsko for, at Serbien kan gøre yderligere fremskridt i sin EU-tilnærmelsesproces. Kommissionen anbefaler, at Serbien tilbydes næste skridt – dvs. åbning af forhandlinger – når landet har taget skridt til at normalisere forholdet til Kosovo. Min vurdering er, at det er for tidligt på dette tidspunkt at tage stilling til dette spørgsmål. Men det er klart, at vi vil følge spørgsmålet nøje og være rede til at følge Kommissionens anbefaling, hvis der skulle ske en positiv udvikling i denne retning. Det kan ikke udelukkes, at spørgsmålet kan blive aktuelt allerede under det danske formandskab.

Kommissionen sender også positive signaler til Montenegro, som har gjort store fremskridt på de prioriterede områder, som Kommissionen sidste år identificerede som udestående. På baggrund af de resultater, Montenegro har leveret, anbefaler Kommissionen, at der træffes beslutning om åbning af forhandlinger med landet. Det synes jeg, vi bør støtte op om fra dansk side.

Derudover anbefaler Kommissionen – ligesom man gjorde sidste år – at der indledes optagelsesforhandlinger med den tidligere jugoslaviske republik Makedonien. Det vil dog kræve, at der findes en gensidigt acceptabel løsning på navnestriden med Grækenland. Det er næppe sandsynligt, at det kan nås inden rådsmødet, men muligheden kan heller ikke helt udelukkes. Vi bør fra dansk side støtte op om en beslutning om indledning af optagelsesforhandlinger med landet, men det er som sagt højst usikkert, om der i 11. time kan findes en løsning på navnespørgsmålet.

De øvrige lande på det vestlige Balkan – Albanien, Bosnien-Hercegovina og Kosovo – har til sammenligning ikke gjort særligt store fremskridt, og Kommissionens fremskridtsrapporter peger på, at landene har behov for at iværksætte yderligere en lang række reformer, herunder ikke mindst politiske reformer.

FO På den baggrund er det regeringens forhandlingsoplæg:

- At Danmark vil kunne tilslutte sig konsensus i Rådet om at følge Kommissionens anbefaling om tildeling af kandidatstatus til Serbien.
- At Danmark vil kunne tilslutte sig konsensus i Rådet om at følge Kommissionens anbefaling om åbning af forhandlinger med Montenegro.

- At Danmark vil kunne tilslutte sig konsensus i Rådet om at følge Kommissionens anbefaling om åbning af forhandlinger med den tidligere jugoslaviske republik Makedonien.

Pia Adelsteen havde ingen problemer med de tre lande, som man vil have ind i processen, men hun spurgte, hvorfor man fortsatte processen med Tyrkiet, når der overhovedet ikke sker nogen fremskridt.

Jakob Ellemann-Jensen støttede regeringens bestræbelser, men bad om, at EU i udvidelsesforhandlingerne går hårdt til ansøgerlandene med hensyn til korruptionsbekæmpelse og organiseret kriminalitet samt administrative kompetencer, idet man måske tidligere havde eksempler på, at man ikke havde været hårde nok.

Nikolaj Villumsen kunne støtte regeringens forhandlingsoplæg, selv om han på ingen måde kunne anbefale de pågældende lande at blive medlem af EU. Det er vigtigt for Enhedslisten, at befolkningen bliver hørt, og at menneskerettighederne overholdes.

Sofie Carsten Nielsen syntes, det vakte til eftertanke, at EU selv i dybe krisetider er så attraktivt for Balkanlandene.

Merete Riisager syntes, det var positivt, at der stadig er lande, som søger optagelse i EU, og var selvfølgelig optaget af, at de opfylder kriterierne. Hvis de træder ind, kommer de ind i et forum, hvor man centraliserer magten. På den baggrund spurgte hun, hvilken indflydelse disse lande kan få på et EU, som er ved at brække over på midten.

Europaministeren bekræftede over for Pia Adelsteen, at det går langsomt i forhandlingerne med Tyrkiet, og ifølge regeringens opfattelse går det også for langsomt. Der er en række politiske forhold, som betyder, at det er utroligt vanskelige forhandlinger. Det er regeringens holdning, at kan Tyrkiet leve op til kravene, og er det et ønske fra Tyrkiets side, så vil vi godt have Tyrkiet med i EU. Men regeringen har også den holdning, at der skal ske en række reformer, bl.a. i forhold til pressefrihed, før forhandlingerne kan blive afsluttet.

Europaministeren delte Jakob Ellemann-Jensens synspunkt, at det var godt med udvidelsen, og han delte også dennes synspunkt om, at vi må stå fast på, at korruptionsbekæmpelse er vigtig.

De nye lande, som kommer med i EU, har samme rettigheder og forpligtelser som de gamle lande, sagde europaministeren til Merete Riisager.

Pia Adelsteen indrømmede, at Tyrkiet sagde, de godt ville være medlem af EU, men hun havde ikke indtryk af, at de arbejdede særlig hårdt på at blive det.

Nikolaj Villumsen understregede, at vi skal lægge pres på for at få menneskerettighederne overholdt i Tyrkiet, idet han gjorde opmærksom på, at de også gælder kurdernes menneskerettigheder.

Europaministeren sagde til Pia Adelsteen, at vi skal fortsætte forhandlingerne med Tyrkiet, fordi det er Tyrkiets holdning, at det gerne vil være medlem af EU, og fordi det er i EU's interesse, hvis Tyrkiet lever op til de kriterier, der er fastsat.

Han medgav, at der er tale om vanskelige forhandlinger. Selv om der er sket fremskridt, bl.a. i forbindelse med det nyligt afholdt parlamentsvalg, er der stadig væk ting, som giver anledning til bekymring.

Den fungerende formand, Jens Joel, konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde udtalt sig mod det.

4. Præsentation af Kommissionens arbejdsprogram for 2012

– *Præsentation*

KOM (2011) 0777

Rådsmøde 3132 – bilag 1 (sammenfatning side 21)

EUU alm. del (11) – bilag 112 (Kommissionens foreløbige arbejdsprogram for 2012)

Europaministeren nævnte ikke dette punkt.

FO 5. Kommissionens henstilling til Rådet om bemyndigelse til Kommissionen om at åbne bilaterale forhandlinger med Egypten, Jordan, Marokko og Tunesien om at opgradere deres respektive associeringsaftaler med henblik på at etablere dybe og omfattende Frihandelsaftaler (DCFTA'er)

- *Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet (almindelige anliggender) den 5. december 2011, men forventes vedtaget på rådsmøde (udenrigsanliggender – WTO) den 14. december 2011.*

Rådsmøde 3132 – bilag 1 (samlenotat side 24)

Udenrigsministeren: Jeg forelægger også denne sag til forhandlingsoplæg på grund af den politiske interesse, som både udvalget og offentligheden har i "det arabiske forår".

Det Europæiske Råd opfordrede den 11. marts 2011 til at fremme handelsliberalisering mellem EU og de sydlige middelhavslande. Udenrigsministrene udmøntede dette mere konkret i konklusionerne fra udenrigsrådsmødet den 20. juni ved at give udtryk for et ønske om at begynde en proces, der skal lede frem til såkaldte dybe og omfattende frihandelsaftaler – DCFTA'er – som kan øge samhandelen og styrke den økonomiske vækst og beskæftigelsen i de fire lande, der i første omgang er tale om. De fire lande vil også få fordel af øget integration med EU, da de dybe og omfattende frihandelsaftaler indebærer gradvis tilpasning til EU's indre marked.

Kommissionen vil først gennemføre en undersøgelse, som skal klarlægge, hvornår og i hvilken udstrækning de fire lande er klar til at gå i gang med forhandlingerne. Jeg håber, at undersøgelsen inden for nogle måneder kan være nået så langt, at vi kan annoncere begyndelse af egentlige forhandlinger med Tunesien og måske også med Marokko under dansk EU-formandskab.

Aftalerne vil være et led i naboskabsprogrammet, der som bekendt både rækker mod øst og mod syd. Internt i EU-kredsen er der naturligvis forskellige holdninger. Der er lande, for hvem det er meget vigtigt, at der er en vis parallelitet i forhandlingsprocesserne om dybe og omfattende frihandelsaftaler både med Georgien og Moldova og med de sydlige Middelhavslande.

Samtidig ligger det nogle EU-lande på sinde, at der er en vis gensidighed i de markedsåbninger, som aftales. Det vil sige, at der er lande, som ikke er parate til ensidige markedsåbninger, som kan vise sig at være en for stor trussel mod deres egne producenter af visse landbrugsvarer, mens andre igen støtter ensidig handelsliberalisering.

Det vil derfor være afgørende, at der i den samlede tilgang rammes en balance, som både giver de fire lande den omfattende markedsadgang, der er nødvendig, og som samtidig vil være acceptabel for både de berørte EU-lande og for Europa-Parlamentet, som givet vil lægge vægt på at minimere virkningerne på EU's egne producenter af sensitive landbrugsvarer. Fra dansk side har vi støttet en tilgang, om forener disse hensyn i en sådan grad, at processen kan komme videre.

Under EU-formandskabet vil jeg sætte mig for, at vi kommer så langt som muligt med de dybe og omfattende frihandelsaftaler i det europæiske nabo område. Jeg håber som sagt, at det vil lykkes at indlede forhandlinger med i hvert fald Tunesien og måske også Marokko. Det kræver, at vi også når videre i forhandlingerne med Georgien og Moldova.

FO På det grundlag anbefaler regeringen, at vi fra dansk side fuldt støtter Kommissionens udkast, så Rådet hurtigst muligt kan give Kommissionen de ønskede forhandlingsdirektiver.

Pia Adelsteen havde ikke noget imod frihandelsaftalerne, men spurgte, om de på nogen måde influerer på de aftaler, EU har med Israel.

Jakob Ellemann-Jensen betegnede forslaget som fremragende og mente, at jo før man får disse frihandelsaftaler, jo bedre, så vi kan hjælpe de nye demokratier med at vokse sig stærke og bevare deres frihed.

Nikolaj Villumsen mente ikke, det var nogen hemmelighed, at EU havde haft en lidt skidt tradition for at være lovlig tæt på de tidligere diktatorer. Enhedslisten mener, det er meget vigtigt, at vi styrker disse lande i deres demokratiske oprør. Der er imidlertid nogle store problemer i det, der forelægges her.

Marokko har besat Vestsahara, og man sælger varer fra Vestsahara på det europæiske marked, idet man siger, de kommer fra Marokko.

Det er meget vigtigt, at man ikke dropper presset på det egyptiske militærstyre, så det fortsætter reformprocessen, som det egyptiske samfund trænger så hårdt til, og det er meget vigtigt, at der arbejdes for inddragelse af civilsamfundet.

På det foreliggende grundlag kan Enhedslisten ikke støtte forhandlingsoplægget.

Sofie Carsten Nielsen syntes, det var super med tættere frihandelsaftaler med de nordafrikanske lande. Det er vejen frem til fred og stabilitet.

Europaministeren glædede sig over, at Dansk Folkeparti var positivt over for frihandelsaftalerne. De påvirker ikke de forbindelser, EU har med Israel.

Europaministeren havde samme holdning til frihandelsaftalerne som Venstre.

Som sagt vil vi under det danske formandskab gerne indlede forhandlinger med Tunesien og også gerne, hvis det kan lade sig gøre, med Marokko.

Pia Adelsteen var glad for, at frihandelsaftalerne med lande i Nordafrika ikke kolliderede med aftalerne med Israel.

Finn Sørensen gjorde i forbindelse med debatten om Israel opmærksom på, at Israel ikke altid overholder menneskerettighederne, og at det på det seneste har lavet nye bosættelser.

Den fungerende formand, Jens Joel, konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Enhedslisten havde udtalt sig imod det.

6. Arlig vækstundersøgelse

– *Præsentation*

KOM (2011) 0815

Rådsmøde 3132 – bilag 1 (sammenfatning side 27)

Europaministeren nævnte ikke dette punkt.

Punkt 5. Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1927/2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2011) 0336

Rådsmøde 3131 – bilag 1 (samlenotat side 10)

Europaministeren: Som en del af EPSCO-rådsmødet i morgen vil man drøfte forlængelse af de midlertidige bestemmelser i den nuværende forordning om den europæiske globaliseringsfond, EGF. Dels at finanskrisen kan begrunde anvendelsen af EGF, dels at EU-finansieringsandelen er på 65 pct. mod regulært 50 pct. Disse to bestemmelser udløber den 31. december i år.

Kommissionen foreslog derfor i juni, at de midlertidige bestemmelser skulle forlænges frem til udgangen af 2013. Efterfølgende har forhandlingerne i Rådet vist, at der er et blokerende mindretal mod denne forlængelse – i øvrigt uanset Danmarks holdning.

Regeringen anerkender selvfølgelig, at der fortsat er store problemer at løse, og at der i medlemslandene skal sættes ind for at bekæmpe ledighed og skabes bedre strukturer på arbejdsmarkedene. Men det skal løses på en anden og mere langsigtet måde, end hvad EGF har til formål, for eksempel inden for samhørighedspolitikken, hvor man kan tænke fremadrettet og forebyggende, som vi lige har haft lejlighed til at drøfte.

En højere egenfinansiering vil – alt andet lige – øge landenes incitament til at anvende midlerne mere effektivt.

På denne baggrund vil Danmark kun tilslutte sig en forlængelse af de midlertidige bestemmelser, hvis det ikke længere er muligt at opretholde det blokerende mindretal og det er klart, at en sådan beslutning ikke på nogen måde præjudicerer forhandlingerne om en globaliseringsfond, når den nuværende fond udløber ved udgangen af 2013.

Ingen bad om ordet til europaministerens forelæggelse.

Punkt 6. Samråd med europaministeren vedr. samrådsspørgsmål A om euro-forbehold/samhørighedspolitik

EUU alm. del (11) – samrådsspørgsmål A

Samrådsspørgsmålet havde følgende ordlyd:

"Mener ministeren, at det overholder det danske euroforbehold, hvis EU indfører muligheden for at modregne de danske udbetalinger fra samhørighedspolitikens fonde som straf, hvis Danmark enten ikke overholder stabilitetspagtens krav til offentlig gældsætning og underskud eller ikke efterlever henstillinger til korrektion af makroøkonomiske ubalancer?"

Nikolaj Villumsen motiverede samrådsspørgsmålet og nævnte bl.a. kravet om indsigt i lønningerne.

Europaministeren: Jeg vil takke Nikolaj Villumsen for, at jeg får lejlighed til at svare på dette samrådsspørgsmål.

Lad mig til indledning fastslå, hvad Danmarks euroforbehold er: Euroforbeholdet indebærer, at Danmark ikke er med i den fælles valuta, euroen, ECB og den fælles pengepolitik samt dele af det økonomiske samarbejde, særligt stabilitets- og vækstpagtens bestemmelser om sanktioner i form af deponeringer og bøder.

Man har i EU netop vedtaget en reform af det økonomiske samarbejde. Reformen indebærer en styrkelse af stabilitets- og vækstpagten, et nyt samarbejde om makroøkonomiske ubalancer og et direktiv om nationale finanspolitiske rammer. Størstedelen af samarbejdet og reformen gælder alle EU-lande.

Der har allerede i en årrække været etableret en såkaldt makroøkonomisk sammenhæng eller konditionalitet for udbetalinger fra samhørighedsfonden – artikel 4 i forordning (EF) 1084/2006 – som gælder for alle EU-lande, både i og uden for euroen. Sammenhængen indebærer, at betalinger fra samhørighedsfonden helt eller delvist kan suspenderes, hvis et EU-land ikke efterlever reglerne i stabilitets- og vækstpagten om at korrigere uforholdsmæssigt store underskud.

Samhørighedsfonden er tilgængelig for mindre velstående EU-lande – defineret som lande med et BNP pr. indbygger på 90 pct. af EU-gennemsnittet eller lavere – og Danmark modtager ikke i dag midler fra samhørighedsfonden. Der har for Danmark således hidtil været tale om en teoretisk sammenhæng – ikke på grund af euroforbeholdet, men på grund af vores velstandsniveau.

I forbindelse med forhandlingerne om reformen af det økonomiske samarbejde er der truffet en principbeslutning, hvor den eksisterende sammenhæng for efterlevelse af stabilitets- og vækstpagtens regler skal udbygges og udbredes til så brede dele af EU's budget som muligt. Dette princip skal gælde for alle EU-lande – undtagen UK – og skal senest implementeres i forbindelse med forhandlingerne om den næste flerårige finansielle ramme. Det er det princip, som nu skal udmøntes, og det påvirker ikke det danske euroforbehold.

Kommissionen har således den 6. oktober fremsat forslag til samhørighedsforordninger for perioden 2014-2020. Kommissionens forslag indebærer en udvidelse af den makroøkonomiske sammenhæng fra i dag at omfatte samhørighedsfonden til også at omfatte regionaludviklingsfonden, socialfonden, landdistriktsfonden og fiskerifonden. Det skal også gælde alle EU-lande, både i og uden for euroen. Danmark modtager midler fra de fire sidstnævnte fonde.

Kommissionens forslag indebærer, at den makroøkonomiske sammenhæng skal gælde ved manglende efterlevelse af reglerne i stabilitets- og vækstpagten, den nye makro-ubalanceprocedure samt betingelserne knyttet til lån fra EU's betalingsbalancefacilitet, den europæiske finansielle stabilitetsmekanisme – EFSM – og den kommende europæiske stabiliseringsmekanisme, ESM.

Man kan sige, at sammenhængen gælder alle EU-lande, både i og uden for euroen, og således intet har med det danske euroforbehold at gøre.

Jeg håber, at jeg hermed har kunnet berolige Nikolaj Villumsen i relation til det stillede samrådsspørgsmål.

Nikolaj Villumsen ville gerne have at vide, om det var korrekt forstået, at der er et ønske om at udbrede dette princip om sammenhæng til flere fonde, som Danmark modtager penge fra.

Pia Adelsteen havde hørt europaministerens juridiske forklaring om, at det danske euroforbehold ikke var overtrådt, men da den danske befolkning for ti år siden stemte nej til euroen, var det hendes helt klare indtryk, at vi godt selv ville bestemme over vores finanslov, og for hende at se var europluspagten, det europæiske semester og six-pack ordningen en indgriben i den frihed, vi havde. Derfor mente hun, man udviste manglende respekt for det danske euroforbehold.

Finn Sørensen takkede for det klare svar, hvoraf det fremgik, at der sker en udvidelse af mulighederne for at bruge sanktioner i forbindelse med de nævnte fonde. Han forstod, at europaministeren syntes, det var en god idé. Han ville bede europaministeren bekræfte, at det indebærer mulighed for at straffe Danmark økonomisk i forbindelse med udbetalinger fra disse fonde, hvis vi ikke lever op til principperne om den såkaldte makroøkonomiske balance. I den forbindelse henvisede Finn Sørensen til, at det står i den forordning, som Kommissionen har fremsat forslag til – og som han forstod at europaministeren støttede – at det handler om at bringe disse bestemmelser på linje med de nye håndhævelsesforanstaltninger, der er i stabilitets- og vækstpagten. Det kan godt være, man ikke kalder det ØMU-sanktioner, men virkningen er da den samme.

Europaministeren bekræftede i svaret til Nikolaj Villumsen, at man udvider antallet af fonde, som man vil inddrage i bestemmelserne, således som det også fremgik af hans første besvarelse.

I svaret til Pia Adelsteen gentog europaministeren, at Danmark overholder euroforbeholdet. Det er meget vigtigt for regeringen, at for så vidt angår de beslutninger, der bliver truffet i EU, som har gyldighed i Danmark, skal man overholde det euroforbehold, som danskerne har vedtaget at vi skal have. Det skal ikke være

nogen hemmelighed, at regeringen gerne ser, at vi afskaffer det retlige forbehold og forsvarsforbeholdet på et tidspunkt i denne regeringsperiode, men regeringen lægger ikke op til en folkeafstemning om euroforbeholdet. Det er der i øvrigt ingen af Folketingets partier, der gør på nuværende tidspunkt, hvilket fremgik af debatten for nylig i Folketinget. Men regeringen arbejder inden for de givne rammer for at sikre Danmark maksimal indflydelse, hvilket den mener må være i alles interesse.

Om deltagelse i europalpagten er i strid med euroforbeholdet har været vurderet af Justitsministeriets jurister, som når frem til, at der ikke er tale om en overtrædelse af forbeholdet.

Europaministeren sagde i anledning af Finn Sørensens bemærkninger, at regeringen synes, det er fornuftigt, at man vil have øget kontrol med, om landene lever op til kravet om, at man skal have orden i økonomien, hvis man skal have udbetalt penge fra EU. Han tilføjede, at man jo ikke taber retten til pengene. De kommer blot til udbetaling på et senere tidspunkt, når man har fået styr på sin butik.

Merete Riisager forstod, at europaministeren holdt sig til det juridiske, men mere realpolitisk ville hun gerne vide, hvordan han forholdt sig til den ansvarsfraskrivelse, der ligger i, at EU får flere og flere styringsværktøjer, som er knyttet op til forskellige straffeforanstaltninger.

Nikolaj Villumsen pegede på, at løn er noget af det, man bliver bedømt på, og ikke-EU-lande må ikke have en stigning i enhedslønomskostningerne, som overstiger 12 pct. I den forbindelse gjorde han opmærksom på, at vi i perioden 2007-2009 i Danmark havde haft en stigning på 17 pct., og at vi i 2010 lå på 10,5 pct. Derfor er der en nærliggende mulighed for, at Danmark kommer tæt på, at vi ikke kan leve op til EU's krav, og at vi vil kunne straffes, hvis dette gennemføres.

Pia Adelsteen var ikke jurist og bad om, at europaministeren forklarede med lægmandsord, hvad der er forskellen på at få en bøde og på ikke at få udbetalt nogle penge, som man troede at man skulle have haft.

I anledning af at man hele tiden fik at vide, at europalpagten ikke indebærer nogen juridisk forpligtelse, men er en politisk aftale, spurgte Pia Adelsteen, om europaministeren ikke mente, at vi skal overholde politiske aftaler.

Finn Sørensen spurgte, om europaministeren ikke betragtede det som en vidtrækkende foranstaltning, at der kom regler om modregning i relation til forskellige fonde, og pegede i den forbindelse på, at man henviser til traktatens artikel 121, som er den generelle bestemmelse om, at medlemsstaterne skal samordne deres økonomiske politik, og at landene kan få nogle henstillinger fra Kommissionen. Hvis man ikke følger de henstillinger, bl.a. om lønudviklingen, kan man blive straffet ved, at EU tilbageholder udbetalinger fra disse fonde.

Han spurgte, om europaministeren er enig i, at Danmark ved tiltrædelse af europalpagten har tiltrådt princippet om, at vi skal overholde de makroøkonomiske balancer.

Europaministeren svarede Merete Riisager, at han ikke mente, der var tale om ansvarsfraskrivelse, men at der tværtimod var tale om at styrke ansvarsaspektet.

Europaministeren var ligesom Pia Adelsteen ikke jurist, og derfor var han glad for, at det var de dygtige jurister i Justitsministeriet, som tog stilling til, om vi overholder grundloven. Europaministeren tilføjede, at han ikke troede, at nogen af de partier, som udgjorde det store europapolitiske flertal i Folketinget, ville fikle med forbeholdene, men respektere den beslutning, befolkningen har truffet.

Det er ikke alle EU-lande, som er med i europluspagten. Som nævnt indebærer den ikke en retlig forpligtelse til, hvordan vi skal føre vore økonomiske politik, men lægger nogle rammer, inden for hvilke vi skal opføre os ansvarligt. Vi kan selv vælge, hvordan vi vil gøre det.

De nye bestemmelser vil have konsekvenser for Danmark, hvis vi ikke fører en fornuftig økonomisk politik, men de henstillinger, der er kommet fra EU, er netop indtænkt i den finanslov, der er indgået aftale med Enhedslisten om.

Nikolaj Villumsen sagde, at Enhedslisten gerne ville have indkrævet nogle flere penge fra millionærerne, så der er en politisk debat om, hvordan man fører en ansvarlig økonomisk politik.

Han henviste til, at den daværende økonomiminister Marianne Jelved havde sagt, at da vi ikke var med i tredje fase af ØMU'en, kunne vi ikke blive pålagt sanktioner, og det kunne man ikke lave om på, medmindre man ændrede traktaten. Han spurgte, om europaministeren er enig heri.

Merete Riisager spurgte, hvordan Danmark reelt kan påvirke de beslutninger, der bliver truffet på dette område. I anledning af europaministeren bemærkninger om, at henstillingerne fra EU er tænkt ind i den danske finanslov, pointerede Merete Riisager, at hun mente, regeringen burde tilrettelægge finansloven efter, hvad der er bedst for Danmark, og ikke efter hvad EU mente.

Pia Adelsteen gentog sit spørgsmål om forskellen på at give bøder og tilbageholde midler.

Hun gentog også spørgsmålet, om europaministeren mente, vi skulle overholde politiske aftaler.

Europaministeren sagde, at vi har tænkt os at føre en konsekvent kurs over for de andre EU-lande, f.eks. Grækenland, og at vi bakker op om, at der bliver ført en konsekvent linje. En aftale er en aftale. Det gælder også den aftale, der blev lavet mellem stats- og regeringscheferne den 26. oktober

Europaministeren mente bestemt, vi skal føre en ansvarlig økonomisk politik i Danmark. Det er derfor, regeringen har lavet en meget ansvarlig finanslov sammen med Enhedslisten, som lever op til de henstillinger, der er kommet fra EU's side. Når der er problemer i Grækenland og Italien, koster det arbejdspladser i Danmark. Derfor skal vi ikke undlade at sige noget, når vi deltager i forhandlinger i EU.

Europaministeren kunne ikke se, at der var nogen uoverensstemmelse mellem det, han sagde, og det, Marianne Jelved havde udtalt i sin tid.

Han svarede Merete Riisager, at det forhold, at vi ikke er med i euroen, gør, at der er nogle sammenhænge, hvor vi ganske enkelt ikke sidder med ved bordet. Men vi er med i europlussamarbejdet, og vi er et af de 27 lande. Vi har støttet op om

en hård linje over for dem, der ikke har styr på økonomien. Det mente europaministeren var i dansk interesse.

Hvis man får en bøde, kan man ikke få pengene tilbage, sagde Europaministeren til Pia Adelsteen. Hvis der tilbageholdes penge fra nogle fonde, kan man få pengene på et senere tidspunkt. Derfor mente europaministeren, det var to forskellige ting.

Europaministeren bekræftede, at vi naturligvis skal overholde politiske aftaler.

Nikolaj Villumsen var glad for, at man havde fået konsekvenserne frem i lyset, og konstaterede, at hvis Kommissionens forslag gennemføres, vil Danmark kunne straffes for, at vi ikke fører en bestemt økonomisk politik. Det vil de fleste betragte som helt centralt, når man diskuterer, om euroforbeholdet er overholdt.

Finn Sørensen pointerede, at selv om regeringen og Enhedslisten har lavet en finanslov sammen, er de ikke fuldstændig enige om, hvad der er en fornuftig økonomisk politik.

Europaministeren gik ud fra, at både Nikolaj Villumsen og Finn Sørensen var enig i, at regeringen gennem finansloven fører en ansvarlig økonomisk politik. Det kan godt være, at Enhedslisten gerne ville have ført en anden økonomisk politik, men vi fører en ansvarlig økonomisk politik, som lever op til de henstillinger, der er kommet fra EU.

Merete Riisager måtte konstatere, at regeringen og Liberal Alliance har en forskellig opfattelse af, hvad der er ansvarlig økonomisk politik. For hende er et underskud på 100 mia. kr. og øgede skatter og afgifter ikke ansvarlig økonomisk politik.

Europaministeren henviste til, at regeringen havde overtaget et meget stort hul i statskassen, men på trods af det havde man lavet en meget ansvarlig finanslov sammen med Enhedslisten. Han ville fremadrettet opfordre alle Folketingets partier til at indgå finanslovsaftaler.

Punkt 7. Samråd med europaministeren vedr. samrådsspørgsmål B om referater af Europa-Parlamentets møder

EUU alm. del (11) – samrådsspørgsmål B

Samrådsspørgsmålet havde følgende ordlyd:

"Hvad er ministerens kommentarer til, at Europa-Parlamentets præsidium af spærehensyn har besluttet, at referaterne af Parlamentets møder fremadrettet ikke længere skal oversættes til alle medlemslandenes sprog? Finder ministeren det ikke bekymrende, at man med denne beslutning gør det vanskeligere for de europæiske borgere at følge med i arbejdet i Parlamentet og således skaber endnu større afstand mellem borgerne og de politiske beslutninger, der træffes i Parlamentet, og hvad har ministeren – i bekræftende fald – tænkt sig at gøre ved det?"

Pia Adelsteen begrundede samrådsspørgsmålet og henviste til, at hun som EU-ordfører gerne ville læse debatterne i Europa-Parlamentet – og meget gerne på dansk.

Europaministeren: Pia Adelsteen har spurgt til Europa-Parlamentets præsidi-ums beslutning om ikke længere at oversætte referaterne fra alle Parlamentets plenarforsamlinger til alle medlemslandenes sprog.

Jeg kan bekræfte, at Europa-Parlamentets præsidium i forbindelse med fastlæggelsen af Europa-Parlamentets budget for 2012 har besluttet at lægge op til, at fuldstændige og ordrette referater fra samtlige møder i plenarforsamlingerne ikke længere vil blive oversat til alle medlemslandenes sprog.

I stedet vil man gå tilbage til den praksis, der også var gældende fra 2004 til 2007, hvor ethvert medlem af Europa-Parlamentet med kort frist kan anmode om oversættelse af et uddrag af referatet til sit eget sprog. Endvidere vil den fuldstændige videooptagelse fra mødet – inklusiv tolkning til alle medlemslandenes sprog – fortsat være direkte tilgængelig online umiddelbart efter mødet.

Vi har fra dansk side spurgt Europa-Parlamentet om baggrunden for beslutningen om ikke længere at oversætte til alle sprog. Europa-Parlamentet har oplyst, at man med dette tiltag regner med i 2012 at kunne spare 8,6 millioner euro, svarende til knap 65 millioner kroner. Parlamentet henviste i den forbindelse til, at videooptagelser på alle sprog vil være tilgængelige umiddelbart efter mødet, hvilket under alle omstændigheder er en del hurtigere end de cirka fire måneder, det typisk tager at oversætte referater af møderne til samtlige sprog.

Beslutninger vedrørende Europa-Parlamentets forretningsorden og budget træffes alene af Europa-Parlamentet selv. Og denne beslutning vil også sammen med resten af Europa-Parlamentets budget for 2012 skulle godkendes af Europa-Parlamentet ved en afstemning i plenaren, hvor alle medlemmer vil have mulighed for at stemme for eller imod. Europa-Parlamentet er en selvstændig institution, og jeg synes, vi skal respektere Europa-Parlamentets ret til selv at træffe beslutning om disse forhold.

Jeg tror ikke, Pia Adelsteen ville synes, det var fornuftigt, hvis Europa-Parlamentet skulle bestemme, hvordan Folketingets skal arbejde.

Jeg er også tryk ved, at medlemmerne af Europa-Parlamentet ikke ville træffe beslutning om ikke at oversætte referaterne til alle sprog, hvis de troede, at det ville have betydning for borgernes muligheder for at følge med i deres arbejde, for jeg er sikker på, at det nok er noget, der ligger medlemmerne af Europa-Parlamentet meget på sinde.

Pia Adelsteen spørger, om jeg finder Europa-Parlamentets beslutning bekymrende. Nu er det som sagt Europa-Parlamentets egen beslutning, og jeg må sige, at det er en beslutning, som jeg respekterer, ikke mindst fordi der bliver mulighed for at se videoptagelser, og fordi man kan spare 65 mio. kr. Det synes jeg faktisk er meget fint.

Pia Adelsteen pegede på, at selv om Folketinget havde fået en tv-kanal, og man kunne se Europaudvalgs møderne online, så er der stor forskel på at se hele møderne og på bagefter at læse referatet, hvor man kan se, hvad der er sket tidligere i de enkelte sager. Det satte hun stor pris på. Hun mente ikke, der var ret mange, som læste referaterne af Europa-Parlamentets møder, men af demokratiske grunde skulle borgerne have den mulighed, uanset hvilken uddannelse de havde. Hun gik ind for, at man skulle foretage besparelser på EU's budget, men ikke lige præcis på området oversættelse.

Europaministeren havde fuld respekt for Pia Adelsteens synspunkt. Men for det første var det Europa-Parlamentets egen afgørelse, som han ikke som minister ville blande sig i, og der ville blive sparet 65 mio. kr. ved den. For det andet var der mulighed for at se debatterne online, og her ville man også kunne høre oversættelsen til de nationale sprog. Hvis man kunne læse hovedsprogene, ville der endvidere være mulighed for at læse referaterne, omend europaministeren indrømmede, at der var tale om en forringelse for dem, der ikke beherskede hovedsprogene. For det tredje pegede europaministeren på, at den enkelte europaparlamentariker kunne få oversat konkrete dele af debatten til sit eget sprog.

Pia Adelsteen replicerede, at hun ikke var europaparlamentariker og derfor ikke havde den nævnte mulighed.

Når der kommer en besparelse på Europa-Parlamentets budget, skal Danmark så betale et mindre bidrag til EU?

Europaministeren gjorde opmærksom på, at Danmark arbejder for, at budgettet bliver mindre, og at man bruger pengene på en bedre måde. Han ville respektere, at Europa-Parlamentet udviste omtanke og havde truffet denne beslutning om en besparelse.